

CUỘC CHIẾN THẮNG BỊ BỎ LỖ

STEPHEN B. YOUNG
Chuyển ngữ
NGUYỄN VĂN HÙNG

MỤC LỤC

01. - Vài nét về Tác Giả.
02. - Người Đồng Minh Mỹ cuối cùng.
03. - Đôi lời giới thiệu.
04. - Mở đầu.
05. - Chương 1: Chỉ có tôi là kẻ ngược dòng để nói với các bạn.
06. - Chương 2: Ellsworth Bunker và sứ mệnh của ông.
07. - Chương 3: Tìm kiếm nhà lãnh đạo Quốc Gia thực tài.
08. - Chương 4: C.O.R.D.S
09. - Chương 5: 1968. Năm Mậu Thân.
10. - Chương 6: Khởi đầu thương thuyết.
11. - Chương 7: 1969. Năm Dậu Bình Định Nông Thôn.
12. - Chương 8: Nixon với kế hoạch chấm dứt chiến tranh Việt Nam.
13. - Chương 9: Nguyễn Văn Thiệu, con người gắn liền với Việt Nam Hóa Chiến Tranh
14. - Chương 10: Bóng tối vẫn ở cuối đường hầm
15. - Chương 11: Thiệu độc diễn Tổng Thống.
16. - Chương 12: 1972. Năm đây thách thức.
17. - Chương 13: Các cuộc đàm phán năm 1972.
18. - Chương 14: Cuộc chiến thắng bị bỏ lỡ.

VÀI NÉT VỀ TÁC GIẢ

Giáo Sư Stephen B. Young sinh năm 1945 tại Thủ Đô Washington. Vợ ông là người Việt, bà Phan Thị Hoa.

Năm 1966, ông là người khám phá ra di tích lịch sử Hai Ban Chiang ở Thái Lan, được cơ quan UNESCO thừa nhận.

Năm 1967, tốt nghiệp Đại Học tại Harvard năm 1974, tốt nghiệp Luật Khoa cũng tại Trường này. Từ năm 1967 đến 1971, phục vụ tại Việt Nam qua tổ chức cơ quan Phát Triển Quốc Tế của Hoa Kỳ (CORDS), lần lượt đảm nhiệm các vai trò, Cố Vấn Quận Tam Bình và Quận Châu Thành, Tỉnh Vĩnh Long. Trưởng cơ quan Phát Triển Nông Thôn cơ quan MACV/CORDS (xin đọc Lost Victory của Williams E. Colby). Phụ tá đặc biệt Đại Sứ Hoa Kỳ tại Sài Gòn.

Năm 1978-1980: Phụ Tá Khoa Trưởng Đại Học Luật Khoa Harvard.

Từ 1981-1987: Khoa Trưởng và cũng là Giáo Sư Luật tại Trường Đại Học Luật Hamline, Minnesota. Giáo Sư thực thụ về môn lịch sử Việt Nam của Trường Đại Học Minnesota. Sáng lập viên Ủy Ban Quốc Tế cho một Việt Nam Tự Do. Là tác giả viết chung với Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy cuốn Truyền Thống Nhân Quyền ở Trung Hoa và Việt Nam, do Đại Học Yale xuất bản, Cố Vấn Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy trong công tác dịch thuật và bình phẩm về Bộ Luật đời nhà Lê sang Anh ngữ do Trường Đại Học Ohio xuất bản.

Hiện tại là Giám Đốc điều hành thế giới của tổ chức "The Caux Round Table". Ông thông thạo Pháp, Việt và Thái ngữ.

Nhà Xuất Bản giới thiệu Người đồng minh Mỹ cuối cùng

Cuộc chiến đấu chống cộng sản của dân tộc Việt Nam suốt nửa thế kỷ đã chấm dứt bi thảm. Xương máu của hàng triệu người Việt gồm cả dân lẫn quân, gồm đủ mọi cái chết đã trở nên vô nghĩa. Vô nghĩa vì mục tiêu ngăn làn sóng đỏ phương Bắc không đạt được. Vô nghĩa vì cuộc chiến đấu hào hùng của chúng ta bị địch xuyên tạc là chúng ta chỉ chiến đấu theo lệnh quan thầy đế quốc Mỹ. Và vô nghĩa vì chính Đồng Minh Mỹ cũng tự nhận trên danh nghĩa chỉ có họ là kẻ đương đầu với cộng sản miền bắc, còn chúng ta không những đã bị đưa xuống kẻ giữ vai trò phụ mà lại còn bị thóa mạ như là phường ăn hại đái nát, xứng đáng để làm kẻ thua cuộc.

Điều đáng nói là sau cuộc chiến, phe địch và đồng minh đã xuất bản sách, làm phim ảnh về cuộc chiến Việt Nam. Những sản phẩm truyền thông của Miền Bắc tất nhiên tự ca tụng họ là chính nghĩa, là anh hùng. Và kẻ thù của họ chỉ là đế quốc Mỹ. Cả triệu người Việt Miền Nam chiến đấu chống chủ nghĩa cộng sản độc tài để bảo vệ truyền thống của cha ông và giữ gìn tự do và dân chủ cho dân tộc tất nhiên không được Hà Nội nói tới. Mánh khéo tuyên truyền xách động của cộng sản dùng chiêu bài chống ngoại xâm nên hậu quả là Quân Đội Miền Nam mà chỉ là công cụ phản dân tộc.

Với sách vở và phim ảnh của Đồng Minh Mỹ thì lại càng không thấy bóng dáng người lính Việt Nam Cộng Hòa trong cuộc chiến bi hùng này. Trong các phim của Mỹ về cuộc chiến, chỉ thấy hình bóng người lính Việt Nam ở phía sau, và là đám người đứng chờ những sĩ quan Cố Vấn Mỹ sai bảo. Tóm lại, chỉ có người lính Mỹ đánh nhau với bộ đội việt cộng ở chiến trường và chỉ có phái đoàn Mỹ bàn thảo với phái đoàn việt cộng nơi bàn hội nghị. Thành ra nhiều kẻ, kể cả thành phần có ăn học, bị ám ảnh đến độ kính trọng đám lãnh đạo ở Hà Nội là người vừa tài giỏi vừa yêu nước, còn những người lãnh đạo ở Sài Gòn là đám vô tài bất lương, không đáng nhận được sự ủng hộ.

Thế rồi khi cuộc chiến tàn, Miền Nam sụp đổ, những người lính Việt Nam Cộng Hòa bị cộng sản đầy đọa trong các tù lao động về tội họ đã cầm súng bảo vệ tổ quốc chống lại chủ nghĩa cộng sản độc tài. Những người lính bị trói tay này trở thành kẻ thù chính của cộng sản, bởi vì cùng thời gian đó, ở bên ngoài trại tù, những đồng minh cũ của họ đã nhanh chóng được bắc bộ phủ trải thảm đỏ nghênh đón và bên khách thì hân hoan, bên chủ thì khúm núm, cả hai bên coi cuộc chiến vừa mới qua như chuyện tiền kiếp.

Ăn huệ mà “người đồng minh” cũ là chính quyền Mỹ dành cho những Quân Cán Chính của nước Việt Nam Cộng Hòa đã bị xóa tên có thể kể ra là, những người nào may mắn trở về từ hỏa ngục cải tạo thì được Mỹ cho sang đất nước họ làm lại cuộc đời. Nếu như của cho không bằng cách cho thì cách của người Mỹ cho Đồng Minh Việt Nam Cộng Hòa thế nào? Tầm huy chương vinh danh chẳng. Không. Những người từng được Mỹ cưu mang chẳng qua là vì lòng “nhân đạo”.

Cuộc chiến Việt Nam cứ được hiểu như thế suốt một phần tư thế kỷ nay. Sách vở viết về cuộc chiến tranh Việt Nam của Mỹ và của việt cộng mỗi ngày một nhiều. Còn những người lãnh đạo chính trị và quân sự của Việt Nam Cộng Hòa thường chọn thái độ im lặng để “giữ tiết tháo”. Một số chỉ nói khi nào có người Mỹ muốn họ nói hoặc trả tiền cho họ nói. Cũng có “vị” từ chối các cuộc phỏng vấn của nhà báo với lý do là cuộc chiến đã qua rồi, trách nhiệm của họ chấm dứt rồi. Cũng may chỉ có đôi ba ông đầy quyền uy trong thời chiến, nay bội mặt cầu cạnh, xin xỏ cộng sản để được bắt tay trợ trêm như anh kép hát đã dở mà còn phải đóng tuồng cương.

Những người này đang vui dần theo thời gian. Những trang sử của cuộc chiến Việt Nam không được soi sáng. Sự bôi bác, sự dối trá của Đồng Minh và của cộng sản lâu ngày rồi sẽ trở thành sự thật. Với những ai còn suy tư chắc không khỏi kinh sợ khi đặt câu hỏi rằng những thế hệ sau của hơn một triệu người Việt tỵ nạn này sẽ hiểu thế nào về chúng ta tại sao phải bỏ nước, vượt biển đi tìm tự do trên những chiếc ghe mỏng manh mà biết trước có thể sẽ gặp ở ngoài khơi những đồng tử và hải tặc?

Giữa lúc bi quan như thế, chúng tôi được gặp một trong những người “đồng minh Hoa Kỳ” cuối cùng của chúng ta. Đó là Giáo Sư Stephen B. Young, Khoa Trưởng Đại Học Luật Khoa ở Bang Minnesota. Ông còn là một khuôn mặt được chính giới Hoa Kỳ biết đến qua những hoạt động của cá nhân ông, và qua những hoạt động của thân phụ ông vốn là một nhà ngoại giao tên tuổi của nước Mỹ.

Ông Stephen B. Young đã làm việc ở Miền Nam Việt Nam trong thời chiến. Lúc đó, theo nhận định khách quan của ông sau khi cân phân lực lượng hai bên thì Miền Nam chắc chắn sẽ chiến thắng cộng sản miền bắc. Thế nhưng Miền Nam đã thua vào tháng 4.1975.

Để giải đáp cho sự thắc mắc không thể hiểu về cuộc chiến thắng đã bỏ lỡ đó, Giáo Sư Stephen B. Young đã tìm kiếm những hồ sơ, lục lợi những tài liệu về cuộc chiến của những người trách nhiệm trực tiếp và cao cấp. Với tấm lòng yêu Việt Nam, cộng với ý chí tranh đấu soi sáng cho sự thật, ông Stephen B. Young bỏ khá nhiều thì giờ để biên soạn cuốn sách này. Ông đã cho chúng tôi được đọc tác phẩm của ông ngay khi ông vừa hoàn tất bản thảo. Giáo Sư Stephen B. Young đã cho độc giả Hoa Kỳ lần đầu tiên được thấy những sự thật sau đây:

- Trong cuộc chiến chống cộng sản miền bắc, người Việt Miền Nam trong thực tiễn là lực lượng chính.

- Lực lượng người Việt Quốc Gia Miền Nam có thừa can đảm, có thừa hiểu biết và bản lãnh để đương đầu với cộng sản xâm lược. Nhưng lực lượng này yếu thế vì cộng sản miền bắc được phe cộng sản quốc tế viện trợ vũ khí dồi dào.

- Cuộc chiến chống cộng sản của người Việt đã xảy ra từ năm 1945 và mãi tới năm 1965 Mỹ mới đổ quân vào Miền Nam. Nếu Mỹ hy sinh 58. 000 người trong cuộc chiến này thì phía người Việt Quốc Gia đã hy sinh cả triệu người cho lý tưởng của họ.

- Trong cuộc chiến, phía người Việt Quốc Gia đã bị “đồng minh Mỹ” khống chế, đã bị “đồng minh Mỹ” cướp đoạt quyền lãnh đạo cuộc chiến. Hậu quả là cuộc chiến đầy chính nghĩa của người Việt đã bị Mỹ hóa và bị kẻ thù xuyên tạc với sự đồng lõa của người Mỹ.

Chúng tôi ngợi khen công trình biên khảo này với Giáo Sư Stephen B. Young và ngỏ ý muốn được ông cho phép chuyển dịch sang Việt ngữ để đăng tải trên Thời Luận. Giáo Sư Stephen B. Young đã nhanh chóng chấp thuận bởi vì ông cũng muốn chúng tôi phổ biến để hy vọng sẽ được những ý kiến của độc giả để ông bổ túc trước khi ông xuất bản cuốn sách cho người Mỹ đọc. Đến nay, ông vẫn chưa in tác phẩm của ông, vì có lẽ ông còn đang thêm thắt, đang sửa chữa cho thật chính xác.

Chúng tôi rất mong đợi cuốn sách của Giáo Sư Stephen B. Young nguyên bản Anh ngữ sớm xuất hiện trong các Thư Viện để hóa giải những xuyên tạc lâu nay, nói cách khác, cuốn sách sẽ xác nhận rằng người Việt Quốc Gia là lực lượng chính trong cuộc chiến, và khả năng lãnh đạo, kiến thức chuyên môn của họ cũng bảo đảm cho công cuộc xây dựng đất nước của họ trở nên phú cường.

Đỗ Tiến Đức

Đôi lời giới thiệu

Khoảng sáu bảy năm về trước, trong cuộc gặp gỡ bên lề của một cuộc hội thảo, Giáo Sư Stephen B. Young có cho tôi biết là ông đang viết một cuốn sách về cuộc chiến Việt Nam. Sau đó tôi có nhiều cơ hội gặp lại ông, nhưng không nghe nhắc đến cuốn sách đó nữa. Tôi nghĩ ông quá bận bịu công việc nên chưa thể hoàn tất. Mãi tới gần đây, bất ngờ tôi nhận được tập bản thảo của ông "Victory Lost", khá đồ sộ. Tôi vội vàng đọc và thú thật, bị cuốn hút theo từng trang do những chứng liệu liên quan đến cuộc chiến Việt Nam mà ông đưa ra.

Thừa kế sự hiểu biết của thân phụ vốn là một nhà ngoại giao chuyên nghiệp qua chức vụ Đại Sứ và tham dự nhiều hội nghị quốc tế như đàm phán về cuộc chiến Triều Tiên, cuộc chiến Việt Nam năm 1954 ở Genève, Chủ Tịch Ủy Ban Á Châu Thái Bình Dương tại Bộ Ngoại Giao, đặc trách kế hoạch dân chủ hóa các nước Á Châu. Cộng với sự học hỏi của ông với nhiều nhân vật trọng yếu của Hoa Kỳ về Việt Nam như Tướng Westmoreland, Đại Sứ William Colby và đặc biệt hơn hết, cựu Đại Sứ Ellsworth Bunker (có mặt tại Miền Nam trong những năm tháng sôi động nhất) đã để lại và ủy thác cho Giáo Sư Stephen B. Young tài liệu lịch sử quan trọng ở lĩnh vực ngoại giao. Ngoài ra, phải kể là phần đã học hỏi từ cố Giáo Sư Nguyễn Ngọc Huy và những tháng ngày ông phục vụ tại Việt Nam, và sau cùng, ông có người vợ Việt Nam thông minh và đảm đang. Tất cả những yếu tố trên đã khiến ông yêu đất nước Việt Nam và thúc đẩy ông viết cuốn sách này.

Cuộc chiến Việt Nam đã kết thúc những nguyên nhân của cuộc chiến tranh ấy thì chưa. Nó vẫn là một đề tài đang bàn cãi. Vì bị ảnh hưởng bởi những khuynh hướng chính trị khác nhau nên sự thật về cuộc chiến này đã bị bóp méo một cách có sắp đặt. Nói chung, các cuốn sách viết về nửa thế kỷ chiến tranh ở Việt Nam thường chỉ đề cập đến hai phía: Một là phía Hà Nội và bên kia lúc trước là Pháp, sau là Hoa Kỳ. Phần quan trọng nhất là toàn dân Việt, gọi các phe Quốc Gia chống cộng đã chỉ là cái bóng mờ nhạt phía sau Pháp rồi Mỹ. Lý tưởng cao cả của dân tộc Việt và sự hy sinh vô bờ bến để bảo vệ đất nước trước họa ngoại xâm của chủ nghĩa Mác Lê có thể nói, không những đã bị bỏ quên mà còn tệ hại hơn, bị xuyên tạc như một tay sai của các chế độ thực dân.

Một trong những người khai thác chiến tranh Việt Nam vì lợi nhuận đáng kể là đạo diễn Oliver Stone. Có gần gặp ông ta, tôi đã hỏi tại sao trong những phim của ông về sự tham dự của Quân Đội Hoa Kỳ vào cuộc chiến Việt Nam, ông đã mô tả những thanh niên Mỹ như bọn thảo khấu, thổ phỉ, vô học thì ông ta cười, trả lời rất thoải mái, vì thị hiếu của khán giả Mỹ muốn thế. Câu nói đau lòng và tàn nhẫn ấy thực ra không chỉ riêng với Oliver Stone. Chúng ta đã chứng kiến rất nhiều phóng viên tên tuổi Mỹ, phim ảnh, đã sử dụng phim tuyên truyền của việt cộng, và họ được việt cộng cho không biếu không, lồng vào những phim ảnh của họ khiến khán giả bị lầm lẫn, tưởng những đoạn phim đó là đang diễn ra và quay được ở chiến trường. Tương tự phim ảnh, trong lãnh vực sách thì khoảng 1500 nhà xuất bản lớn và trên 10.000 nhà phát hành cũng đều có chuyên viên nghiên cứu thị trường để xem người đọc thích gì thì họ in những sách về đề tài đó. Thành thử những sách viết về chiến tranh Việt Nam một cách trung thực, cũng như những tác phẩm lành mạnh, đứng đắn khác, đều khó được tới tay bạn đọc.

Lác đác ngày nay đã có một vài tác giả người Mỹ đã đặt lại vấn đề chính danh của cuộc chiến Việt Nam. Tuy nhiên, những tác phẩm này chưa mang tính nghiên cứu và mới chỉ là những bản báo cáo, ghi nhận từ thực trạng một cách vô tư.

Theo thời gian, từ phía Hà Nội ngày nay đã có một số sách viết về hậu trường của đảng cộng sản Việt Nam trong thời gian chiến tranh như Bùi Tín, Hoàng minh

Chính, Dương thu Hương, Nguyễn Hộ, Nguyễn văn Trấn, Trần Thư, Vũ thư Hiên...
Đã dành sách của họ chỉ là những hồi ký, những điều mắt thấy tai nghe, chưa đi sâu
vào phần chiến lược, bởi lẽ giản dị là các văn khố của đảng và nhà nước lưu trữ
những tài liệu mật chưa được giải tỏa cho công chúng.

Ngày nay, cộng sản Việt Nam đang lần mò xây dựng lại chế độ Miền Nam,
một chế độ mà họ từng dựng thành chiêu bài để đẩy hàng triệu thanh niên sinh Bắc
tử Nam. Chỉ nội điều đó đủ chứng minh rằng cả cuộc chiến 50 năm qua, mà tài
nguyên đất nước, tiềm năng dân tộc bị hủy hoại, biến Việt Nam thành một Quốc Gia
lạc hậu và nghèo đói nhất thế giới, thủ phạm chính là đảng cộng sản Việt Nam.

Trong bối cảnh đó, tôi đã mạo muội chuyển ngữ cuốn sách của Giáo Sư
Stephen B. Young để đóng góp thêm phần nào cho những ai muốn tìm hiểu thêm về
cuộc chiến này.

Nguyễn Vạn Hùng
California, Mùa Thu 2001.

Mở đầu

Xuất bản cuốn sách liên quan đến cuộc chiến Việt Nam đúng vào thời điểm mùa Thu năm 2001 làm tôi bức xúc: Đại hội 9 của đảng cộng sản Việt Nam diễn ra vài tháng trước đây đã quay mặt với những luận điểm trọng yếu về chủ thuyết cộng sản nhưng đồng thời cũng không tìm được hướng đi mới cho đảng cũng như dân tộc Việt Nam. Từ khi Nga Sô đổ sụp, những người lãnh đạo đảng cộng sản Việt Nam cố gắng tìm một luận lý mới để họ tiếp tục độc quyền cai trị. Hào quang Mác-xít-Leninisni đã bốc hơi bay, sau năm 1991, còn chẳng chỉ là những bọt nước, chẳng thể nào đẩy nổi chiếc thuyền chính trị và guồng máy của nó trôi đi mà khỏi bị chìm xuống đáy vực sâu.

Ngày nay, đảng cộng sản Việt Nam không còn xem việc cưỡng chiếm Miền Nam Việt Nam trước đây vào năm 1975 là một chiến thắng của họ nữa. Nếu chủ nghĩa cộng sản là không tưởng và những điều hứa hẹn chỉ là hão huyền khi dựng nên một cuộc chiến, hy sinh hàng triệu người để áp đặt chủ nghĩa đó lên trên một đất nước, quả thật đó là một đất nước, quả thật đó là một điều lầm lẫn và hơn thế là điều đáng nguyên rủa. Nói khác đi, một cuộc chiến thắng mà không mang lại lợi ích đến cho dân tộc thì huyền thoại anh hùng của đảng cộng sản Việt Nam không còn được thế giới trọng nề.

Những con người từng dâng hiến cuộc đời họ cho đảng như Nguyễn Hộ và Trần Độ... Ngày nay cũng lên tiếng chỉ trích sự độc tài của đảng và kêu gọi mỗi rộng dân chủ. Dân chúng Việt Nam đã đòi đảng phải trả lại cho họ quyền làm người. Đã có lần một đảng viên cộng sản nói với tôi: Việt Nam hiện tại cần chủ nghĩa Việt Nam chứ không phải chủ nghĩa Mác hay Mao.

Sau đại hội 9, đảng đã hé lộ là sẽ có thay đổi hiến pháp, nhưng sự thay đổi đó có phải để đáp ứng nguyện vọng của dân chúng Việt Nam hay không? Đặc biệt thế hệ trẻ Việt Nam, những người sinh ra và trưởng thành sau chiến tranh, họ hiểu thế nào về lịch sử và về Quốc Gia họ?

Cuốn sách này nhằm đáp ứng những điều đó.

Cuốn sách này cũng cung cấp những chứng liệu về lịch sử để họ bỏ lại sau lưng cái huyền thoại và tuyên truyền, trực diện với thực tiễn về cuộc chiến tại Miền Nam Việt Nam.

Nhưng điều quan trọng hơn hết, cuốn sách sẽ chứng minh Miền Nam Việt Nam đã đánh bại những người cộng sản, tại chiến trường, trong làng mạc, nơi rừng xanh... Họ sẽ thấy, Miền Nam bước đầu đã có dân chủ, mặc dù nó chưa hoàn chỉnh. Từ đó những người trẻ Việt Nam sẽ lấy lại niềm tin và chính họ sẽ tái xác lập bước đường dân chủ cho đất nước, trong hòa bình, tự do và hạnh phúc.

Cuốn sách cũng chứng tỏ, chính người Miền Nam Việt Nam tự xác định giá trị mà họ theo đuổi, và họ không phải là bù nhìn của bất cứ quyền lực nào từ nước ngoài. Và cuối cùng, những người viết sách này, xin hãy dành một khoảng khắc để tưởng nhớ đến những người đã hy sinh vì sự tự do và công bằng cho Miền Nam Việt Nam trước 30 tháng 4 năm 1975.

Cũng đừng trách lẫn trời gần đất xa
Thiện căn ở tại lòng ta
Chữ tâm kia mới bằng ba chữ tài.

Stephen B. Young
St. Paul Minnesota
Tháng 8 năm 2001.

